

OKO 3

59. ročník krajské soutěží
přehlídky amatérských divadel

neděle 20. 3. 2022
cena: 5 Kč

DNES HRAJEME: Třikrát do černého

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Inspektor má těžkosti

Hračka

OKEM poroty:

hodnotí Michal Zahálka

INSPEKTOR MÁ TĚŽKOSTI / Divadelní spolek Žďár

Paní telefonistka zasahuje

Detektivky na divadle jsou záležitostí krajně ošemetná. Na jednu stranu vypadají z pohledu potenciálních inscenátorů nesmírně lákavě: detektivky má přece rád každý divák a nějakého toho vraha, detektiva, oběť nebo i sprostého podezřelého si přece rád zahraje každý. Na druhou stranu je to ale vrcholně nesnadná disciplína. Většina divadelních detektivek klasického stříhu (řekněme model Agatha Christie) je žánrově v principu konverzační komedie – což není pro amatérské divadlo a priori snadné, je

*„Až inspektor vezme si za ženu Alici,
zajisté zmrzne mu i úsměv na líci.
Až potom pocítí nějaké těžkosti,
ať přijde za mnou, jsem dobrák od kosti.“*

Vladimír Altán Mátl

Co na to diváci

- ★ Úplně obyčejná detektivka, kdo je vrah, jsme věděli už od začátku.
- ★ Miluji paní telefonistku, potřebovala bych jí mít doma, abych si s ní mohla povídat.
- ★ První půlka byla uspávací, ale po přestávce se to rozjelo a nakoplo mě to.
- ★ U vraha mi vadil ten rolák: „Pane (herec), vy totiž vůbec nejste rolákový typ!“
Ladislav Valeš

nutné dbát na pravděpodobnost jednání v situaci a na správnou míru konkrétnosti hereckého jednání (abychom například v případě vraha neměli jasno až moc brzy, ale zároveň abychom měli možnost něco alespoň tušit dříve, než nám to geniální detektiv vyjeví).

V případě detektivní komedie Roberta Thomase *Inspektor má těžkosti* (1966), vzniklé úpravou jen o pár let starší komedie Jacka Popplewella *Busybody*, již i u nás známe pod názvem *Paní Piperová zasahuje*, je navíc klíčovou postavou excentrická, hovorná, plebejská telefonistka z nóbl advokátní kanceláře, která se kdysi znávala s vyšetřujícím inspektorem a která

nakonec záhadu sama vyřeší. Takto živelné postavy se věru nehrají snadno a první velkou devizou žďárské inscenace je Tamara Pecková Homolová, která je sice o notný kus mladší, než autor předpokládá, ale tahoučkou celého kusu je znamenitou. Celý soubor je ovšem evidentně sehraný a ví co, proč a jak má hrát, situace jsou vybudované, jednání vesměs logické a s drobnou výhradou k nerozhodnuté míře hraní „do diváků“ je tu celkem jednoznačně zvolená a dodržovaná míra komediální nadsázky, která textu sluší.

Je velká škoda poněkud uspěchaného a zbrkle uškrtného finále, v němž se (snad kvůli obavám z přílišné délky?) toho velice rychle semele hrozná moc, od odbytého dopadení vraha (které je, myslím, snad až k nepochopení) po finální propuknutí dávno potlačovaného milostného vztahu mezi oběma detektivy. I tak se v úhrnu jedná o vesměs zdařilý, potěšující a s nesmírně příjemnou energií hraný kousek v rámci žánru, na němž už si vylámal zuby leckdo. Díky za něj.

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

HRAČKA / Divadelní soubor Voživot

Autorských divadelních her není nikdy dost a je tedy dobře, že Kateřina Pokorná hry píše. Navíc si myslím, že Kateřina Pokorná toto řemeslo ovládá velmi slušně. Její náměty jsou neotřelé, mají zajímavou pointu a bezprostředně se dotýkají našich pocitů.

Hra Hračka pojednává o dvojici manželů, kteří se pohybují ve filmovém světě nejen jako zaměstnanci (režisér a herečka), ale často se tento svět plný iluzí promítá do jejich reálného života, a to tím, že si předehrávají některé slavné divadelní scény jako zábavní hádankový kvíz. Manžel často vymyslí řadu přiblblých vtípků a rád jimi manželku straší. A ta se rozhodne, že manžela řádně vytestará a spolu se svými kamarády připraví manželovi dárek v podobě robotické ženy. Načež nastává bálabile o tom, jak se manžel s novou hračkou sžívá. Překvapivý konec,

*„Kdybych snad manželku opustil na chvíli,
rád bych si vypůjčil robotku Emilku.“*

Vladimír Altán Mátl

opakují. Takže by bylo dobré představení krátit. Na anekdotický příběh je to velmi dlouhé. Dále si myslím, že výběr hudby je pouze spekulativní a nijak zvlášť představení nepomáhá, naopak v některých místech inscenaci zbytečně prodlužuje. Nicméně jsem z představení odcházel spokojený. S klidným svědomím mohu prohlásit, že jsem strávil příjemný sobotní večer.

Co na to diváci

- ★ Já bych chtěla chlapa robota.
- ★ Děkuji za celé představení a skvělé fyzické výkony. Grimasy herců byly perfektní.
- ★ Přiznám se, že mě to moc neoslovilo. Mám raději vážnější divadelní kusy.
- ★ Mně se to naopak líbilo. Bylo to svižné a vtipné.
- ★ Já nejsem fanoušek hororů, takže jsem se v tom trochu ztrácel. Ale i tak jste se mi moc líbili a líbíte vždycky.

který se přes některé hororové scény (podříznutá manželka) dostaví, se jeví jako spravedlivá odplata. Herci jsou ve velmi dobré kondici, hrají s chutí a svižně, ale několikrát se v některých situacích

OKO zaostřuje na:

Divadelní soubor Jana Lišky při TJ Sokol Třešť

Soubor má své kořeny již v roce 1923, kdy místní ochotničtí divadelníci založili Ochotnickou jednotu. Od té doby divadelní soubor pracoval pod různými subjekty a názvy až do roku 2007, kdy došlo k rozdělení souboru na dva různé. V roce 2016 se soubor po 55 letech vrátil zpět na divadelní prkna nově zrekonstruovaného Sokolského domu a získal tak přídomek při TJ Sokol Třešť. Vedoucí souboru je Anna Fencíková (od roku 1989 – dosud, v souboru hraje již od počátku roku 1959.)

Divadelní soubor má kromě party dospělých nazývaných TŘEŠTIDLA i soubor mladých, který velmi úspěšně pracuje pod názvem LIŠÁCI. Na různých divadelních přehlídkách krajské úrovně získává soubor nejen čestná uznání, ale i ceny za herecké a pěvecké výkony, za scénu apod. Nejvíce si váží úspěšné účasti na národní přehlídce sokolských divadel v Lázních Toušev v roce 2017 a 2019.

Během svého působení pod novým názvem DS Jana Lišky (od září 2007) bylo uskutečněno 146 premiérových pořadů, vystoupení a akcí (z toho 33 premiér divadelních her v mnoha reprízách) a 396 repríz. Zapojeno v pořadech souboru bylo dosud 160 lidí ve věku od 4 roků až po 73 let.

DIVADELNÍK.CZ

Kukátko do světa amatérského divadla

Aktuality – Rozhovory – Speciální rubriky

www.divadelnik.cz

redakce@divadelnik.cz

Sledujte nás

i na Facebooku — @divadelnikcz

OKO představuje hru:

Třikrát do černého

DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť – Třeštidla / autor: Aldo Nicolaj
komedie / 60 minut bez přestávky

Svorníkem inscenace plné humoru a absurdních situací, do nichž se hrdinové ve svých příbězích dostávají, je téma lásky a smrti jako dvou sester života a jejich konfrontace.

Houbový šašlík – příběh právě zesnulého Eduarda. Muž, který zemřel na obyčejný zápal plic a náhlé selhání srdeční činnosti, krátce rozjímá o svém předchozím životě. Následně sleduje a hodnotí, co se děje po jeho smrti.

Sůl a tabák – příběh nahlížející do života temperamentní sexy vdovy v nejlepších letech. Olympia po pohřbu svého manžela vzpomíná na jednoduchá i těžká léta, která spolu prožili. – *Nicméně tato část hry nebude v rámci TDJ 2022 odehrána.*

Solidarita – příběh třicátníka prožívajícího milostný román s mladou, vdanou ženou. Bruno divákům vykládá o své milence a o strastech a radostech jejich románu. Láska je věc překrásná, ale přátelství je pohodlnější.

Veškeré aktuality, změny v programu a zajímavosti:

www.facebook.com/trestskedivadelnijaro.cz

www.trestskedivadelnijaro.cz

Na co se můžete těšit zítra?

21. 3. v 19.30 hod.

Královny

hraje Divadelní trio Tři Grácie z Předína

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2022

Město Třešť

PODPOŘIL

Kraj Vysočina

**MINISTERSTVO
KULTURY**

**TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.**

emro

PORR

JIHLAVSKÉ KOTELNÝ, s.r.o.

**ČESKÁ
spořitelna**

**ICOM
transport**

VHST
profesionální partnerství

**PODZIMEK
& SYNOVÉ**

AGSERVIS
ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA

Amarok

Partneři festivalu

Mediální partneři

Vysočina
Český rozhlas

JIHLAVSKÉ LISTY

Vydalo: Město Třešť / Redakce OKA: TIC Třešť /

Foto: Archiv divadelních souborů a Města Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová